

แจกธรรมรายทาง

วันพฤหัสบดีที่ 13 ตุลาคม 2554 อาตมาออกเดินทางจากวัด
อุโมงค์ จังหวัดเชียงใหม่ ตั้งแต่เวลา 5.30 น. เพื่อจะได้รับตัวขึ้น
เครื่องบินและพร้อมทั้งนำหนังสือธรรมะกล่องหนึ่งน้ำหนักไม่เกิน
กำหนดขึ้นเครื่องบินสายการบินไทยเพื่อไปต่อสายการบิน China
Southern Airline ที่สนามบินสุวรรณภูมิเพื่อเดินทางต่อไปยังสนามบิน
บินนานาชาติมหานคร ลอสแอนเจลิส เจ้าหน้าที่การบินไทยที่
เชียงใหม่เข้าใจเจตนาในการนำหนังสือธรรมะเรื่อง ศิลปกรรม พระ
ธรรมและพระธาตุ เดินทางมาแจกที่ประเทศสหรัฐอเมริกา จึงได้
ดำเนินการช่วยเหลืออำนวยความสะดวกเป็นอย่างดีจนกระทั่งกล่อง
หนังสือธรรมะเดินทางจากเชียงใหม่ถึงสนามบินนานาชาติมหานคร
ลอสแอนเจลิสอย่างครบถ้วนทุกประการ

ญาติโยมชาววัดอุโมงค์นำโดยป้าแอ
และอุบาสกอุบาสิกาจำนวนสิบคนที่ได้

ศึกษา ปฏิบัติธรรม ถวายการอุปฐากอุปถัมภ์ร่วมกันมาตลอดฤดู

การเข้าพรรษาได้มาส่งที่สนามบินเชียงใหม่ เมื่อจัดการเรื่องกล่อง
หนังสือเสร็จแล้ว ได้พากันหาทำเลเหมาะๆ ที่จะฉันอาหารเข้าก่อน
จากเชียงใหม่ พันตำรวจโทสำราญ เพียนอกและคุณอ้อยเตรียม
ข้าวผัดมันงสวิริติมา คุณเชิดพงษ์และคุณนกเตรียมชาลัดมา ผู้พัน
ได้นิมนต์ให้ฉันในห้องสวดมนต์สำหรับพุทธศาสนิกชนสนามบิน
เชียงใหม่ซึ่งมีความเป็นส่วนตัว สะดวกสบายทุกอย่าง พร้อมกับเป็น
การทำบุญวันออกพรรษาที่ห้องสวดมนต์สนามบินไปในตัวด้วย

การที่สนามบินจัดห้องสวดมนต์ภาวนาไว้สำหรับพุทธบริษัท
ได้เข้าไปสวดมนต์ภาวนาในขณะที่รอเครื่องบินนี้ นับเป็นบริการ
ใหม่ล่าสุดที่ทางสนามบินเชียงใหม่จัดให้แก่ผู้เฝ้าในการปฏิบัติธรรม
เป็นพิเศษได้ใช้สอยตามสะดวก ใครเป็นต้นคิดและคนดำเนินการ
จนสำเร็จก็ต้องชื่นชมและอนุโมทนากันเป็นพิเศษที่คิดและทำเรื่อง
ดีๆ เป็นพิเศษอย่างนี้แก่ผู้เดินทางที่เฝ้าธรรม

ขณะที่ฉันภัตตาหารเช้า สุภาพสตรีคนหนึ่งไม่เคยทราบว่
ชื่ออะไร เคยไปสนทนาธรรมที่วัดอุโมงค์กับพี่สาวของเธอสองสาม

ครั้ง ได้มาส่งด้วย เธอแจ้งให้ทราบว่า เธอรู้จักเจ้าหน้าที่ตรวจคน
เข้าเมืองดี เวลาที่อาตมาฉันอาหาร เธอจึงขอหนังสือเดินทางไป
ดำเนินการเรื่องการตรวจคนเข้าเมืองขาออกให้ เนื่องจากเป็นครั้งแรก
ที่ใช้หนังสือเดินทางแบบไทยอยู่ในประเทศไทยและใช้หนังสือ
เดินทางอเมริกันเข้าประเทศอเมริกา เอนำหนังสือเดินทางไปทั้ง
สองเล่ม แล้วกลับมาบอกว่า กระบวนการตรวจคนเข้าเมืองขาออก
เรียบร้อยด้วยดี รอเพียงอาตมาเดินทางโตะที่เจ้าหน้าที่นั่งทำงานอยู่
แล้วถ่ายรูปไว้ตรงจุดตรวจคนเข้าเมืองขาออกก็จบสิ้นกระบวนการ

เมื่อฉันอาหารเสร็จก็ร่วมกันถ่ายรูปหมู่กับท่านผู้มีน้ำใจทั้ง

หลายที่ได้เสียสละเวลา มาส่งกันถึงสนามบิน
บินและเตรียมอาหารเช้าและอาหารเพลมา
ถวายด้วย ฉันอาหารเช้าเสร็จแล้วป่าแ

และคุณสารภีก็ได้จัดข้าวผัดอีกชุดหนึ่งพร้อมด้วยเฟือกอบใส่กล่อง
เล็กๆ ถวายไว้เพื่อเป็นอาหารเพลที่จะได้ฉันก่อนขึ้นเครื่องบินตาม
เวลาที่กำหนด 11.55 น.

เมื่ออำลากันเสร็จแล้วเดินทางเข้ามาถึงจุดตรวจขาออก
เจ้าหน้าที่ทุกคนยิ้มแย้มแจ่มใสดีเนื่องจากไม่มีผู้โดยสารขาออกผ่าน
มากนัก จึงได้พักท่ายและแจกหนังสือธรรมะแก่เจ้าหน้าที่ที่นั่งทำ
งานอยู่ทุกโต๊ะที่เดินผ่าน หัวหน้าใหญ่ที่จัดการเรื่องหนังสือเดินทาง
ให้อย่างสะดวก ใจดีถึงกับช่วยหิ้วกระเป๋าใส่บริวารไปส่งขึ้นเครื่อง
บิน ก่อนจากกันได้แจกหนังสือธรรมะให้อีกหนึ่งเล่ม เขาเข้าไป
ด้วยความคารวะและอ่อนน้อมเป็นที่น่าประทับใจอย่างมาก เพราะ
นานๆ จะได้พบเจ้าหน้าที่ของราชการที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือและบริ
การดีๆ อย่างนี้สักครั้งหนึ่ง

อาตมาเดินเข้าไปภายในเครื่องบิน แล้วนั่งบนเก้าอี้ที่เจ้าหน้าที่
การบินไทยจัดให้นั่งริมหน้าต่าง ผู้ชายคนหนึ่งนั่งเก้าอี้แถวนอก
เก้าอี้ตัวกลางว่าง ก่อนเครื่องบินจะขึ้น มองเห็นคอยสุเทพและ
พื้นที่บริเวณใกล้เคียงเขียวจีเพราะได้รับน้ำฝนอย่างเต็มที่ติดต่อกัน
มาหลายเดือน พอเครื่องบินบินไปสักครู่หนึ่งก็มองเห็นมวln้ำ
จำนวนมากไหลมาปกคลุมพื้นที่ที่เครื่องบินผ่านอยู่ลิบๆ ยิ่งใกล้กรุงเทพฯ

มหานคร เมื่อเครื่องบินกำลังจะลดระดับเพดานบินลงสู่สนามบินสุวรรณภูมิ ก็ยังเห็นพื้นน้ำกว้างไกลสุดลูกหูลูกตาครอบคลุมจังหวัดต่างๆ บริเวณจังหวัดภาคกลางอย่างหนา

แน่น ไม่ค่อยมีช่องว่าง นับเป็นมหาอุทกภัยครั้งสำคัญในประวัติศาสตร์ชาติไทยที่จะต้องจารึกไปชั่วลูกชั่วหลานว่า น้ำท่วมเมืองไทยปี พ.ศ. 2554 กินพื้นที่กว้างใหญ่ไพศาลสามสิบกว่าจังหวัด

สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจนับล้านล้านบาท เพราะโรงงาน

อุตสาหกรรมน้อยใหญ่หลายพันแห่งต้องแช่อยู่ในน้ำเป็นแรมเดือน การผลิตต่างๆ ต้องหยุดนิ่ง ประชาชนตกงานหลายแสน

คน อาหารการกินทั้งที่มาจากผลิตภัณฑ์โรงงานหรือจากเรือกสวนไร่นาก็ขาดแคลนอย่างแสนสาหัส

คนไทยล้วนมีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนไทยที่เป็นเหยื่อมหาอุทกภัยครั้งนี้กันอย่างสุดความสามารถ ผู้ที่ไม่สามารถจะช่วยเหลือเป็น

ข้าวของเงินทองได้ ก็พากันส่งกำลังใจทางเครือข่ายข้อมูลข่าวสาร ผ่านทวิตเตอร์และเฟซบุ๊กกันอยู่มิได้ขาด ช่วยกันสื่อสารข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้แก่เพื่อนๆ ที่ต้องเผชิญหน้ากับมหาอุทกภัยครั้งนี้ให้มีสติ ครองสมาธิ มีปัญญา รักษาตนให้พ้นจากอุทกภัยให้ได้ทั่วหน้าทุกท่านทุกคน

คนที่นั่งเก้าอี้แถวนอกเป็นชายวัยกลางคน ท่าทางสุภาพอ่อนโยน ก่อนจะนั่งลงก็ยกมือไหว้และทักทายอย่างสนิทสนม ทำให้รู้สึกงงๆ อยู่ไม่น้อย เมื่อเห็นว่าเขามีความสุขภาพดี จึงได้แจกหนังสือธรรมะเล่มหนึ่งที่พกติดยามมา สนทนาไปได้สักระยะหนึ่ง เมื่อเขาเห็นว่าอาตมาจำไม่ได้แน่นอนแล้ว จึงแนะนำว่า เคยฟังอาตมาบรรยายธรรมที่คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่บ่อยๆ หลายปีมาแล้ว เมื่อเขาเตือนความทรงจำอย่างนี้ก็พอจะนึกขึ้นมาได้ เพราะเมื่อก่อนที่จะมาทำหน้าที่เป็นพระธรรมทูตพิเศษสายประเทศสหรัฐอเมริกา เคยสอนวิชาปรัชญาตะวันออกแก่นักศึกษาชั้นปริญญาเอกคณะพยาบาลศาสตร์อยู่หลายปี

อาจารย์ท่านนี้แนะนำว่า ตอนนี้ท่านได้เป็นคณบดีคณะพยาบาล
ศาสตร์ กำลังเดินทางไปประชุมทางวิชาการที่ คุณหมิง ประเทศจีน
จึงได้คุยกันอย่างสนิสนมอีกหลายเรื่องรวมทั้งเรื่องสัมมาทิฎฐิ
ความคิดอย่างสร้างสรรค์ที่จะต้องให้การอบรมสั่งสอนคนรุ่นใหม่ให้
มากขึ้น เพราะหลายปีที่ผ่านมาดูเหมือนว่าสื่อต่างๆ และนักเคลื่อนไหว
ไปไหนทางสังคมและการเมืองมักจะสื่อสารเรื่องราวต่างๆ ที่ออกมาใน
รูปแบบของการมองโลกในแง่ร้ายมากกว่าความคิดสร้างสรรค์ จึง
จะต้องฟื้นฟูกันใหม่ให้มากขึ้นกว่าเดิม ก่อนจะลงจากเครื่องบิน
ท่านคณบดีได้นิมนต์ไว้ล่วงหน้าแบบไม่จำเพาะเจาะจงว่า ถ้าท่าน
อาจารย์กลับเมืองไทยเมื่อไร ขอนิมนต์แจ้งให้กระผมทราบด้วย จะ
นิมนต์ท่านไปสอนนักศึกษาเรื่องสัมมาทิฎฐิ วิธีคิดอย่างสร้างสรรค์
และการมองโลกในแง่ดี

แม้ว่าจะเดินเข้ามายังตัวตึกสนามบินสุวรรณภูมิแล้ว ท่าน
คณบดีก็ยังเป็นห่วง หารถจีนได้คันหนึ่งช่วยเซ็นกระเป๋าหิ้วที่มีเพียง
บริการที่จำเป็นไม่กี่ชิ้นและหนังสือธรรมะที่จะแจกแก่คนที่ดูท่าทาง

เป็นมิตรสนใจธรรมชาติจำนวนหนึ่ง เดินไปตามเส้นทางที่จะเปลี่ยน
เครื่องไปยังต่างประเทศ พอเดินไปสุดทางของมุมหนึ่งมีเด็กหนุ่ม
สาวที่นั่งให้ข้อมูลข่าวสารอยู่สองคน เข้าไปถามหาประตูที่จะไปขึ้น
เครื่อง China Southern Airline ว่าอยู่ทางไหน

ประชาสัมพันธ์หนุ่มสาวคู่นั้นก็บอกว่า เดินทางจากจุดนี้ไป
ระยะทางไกลเป็นกิโลเมตร เมื่อทราบข้อมูลแล้วท่านคนบดก็เข็น
รถน้อยเดินหน้าต่อ ก่อนจะจากโต๊ะประชาสัมพันธ์ได้แจกหนังสือ
ธรรมชาติให้คนละเล่ม พอเดินมาได้สักครู่ หนุ่มน้อยที่นั่งอยู่ที่โต๊ะ
ประชาสัมพันธ์วิ่งตามมาบอกว่า เดี่ยวท่านคนบดต้องเดินไปขึ้น
เครื่องบินอีกประตูหนึ่ง หลวงพ่อต้องเข็นรถอีกนาน กลัวว่าจะ
เหนื่อยมากจึงขออาสาไปส่งถึงประตูที่จะขึ้นเครื่องบินก็แล้วกัน

นี่กรรมมัง สิ่งที่เราเรียกกันว่า จิตอาสา เพื่อนพึงพยายามยาก

ก่อนจะจากกัน ได้กล่าวคำขอบคุณท่านคนบดที่มีน้ำใจอย่าง
เหลือล้น หนุ่มนักประชาสัมพันธ์ได้ช่วยเข็นรถมาถึงประตูที่ให้
บริการเรื่องตั๋วที่จะไปต่างประเทศและเรื่องข้อมูลต่างๆ แล้ว ได้

ถวายนํ้าสองขวด นับเป็นนํ้าที่มีคุณค่าและความหมายมากในขณะที่
นั้นเพราะเดินทางมาร่วมหนึ่งกิโลเมตรรู้สึกร้อนอยู่ไม่น้อย ได้ดื่มนํ้าเย็นๆ แล้วชื่นใจจริงๆ

เมื่อหนุ่มน้อยลากลับไปแล้ว เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในบริเวณนั้นมานั่งคุยด้วยท่าทางที่สุภาพเอาใจใส่ ขวนขวายช่วยเหลือเลยแจกหนังสือธรรมะให้เล่มหนึ่ง เขาหายไปสักครู่กลับมาพร้อมด้วยหัวใจที่เต็มไปด้วยความกรุณา ปวารณาว่า หลวงพ่อครับเรื่องตัวที่จะขึ้นเครื่องและการประสานงานต่างๆ หลวงพ่อไม่ต้องห่วง เดี่ยวประตูเปิด ผมจะจัดการให้เองครับ

เมื่อถึงเวลาประมาณ 9 โมงกว่า เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยดีคนนั้นได้กลับมารับเอกสารไปดำเนินการเรื่องตัวจนเสร็จ เจ้าหน้าที่สายการบินได้นำตัวมาถวายเป็นเรียบร้อยอธิบายการใช้ตัวแต่ละใบให้อย่างละเอียด ก่อนจะลากลับไปทำหน้าที่ได้แจกหนังสือธรรมะให้อีกหนึ่งเล่ม เป็นอันว่าหนังสือธรรมะเล่มน้อยๆ ที่ใส่ยามเต็มก่อนออกจากสนามบินเชียงใหม่ได้ถูกแจกไปให้แก่คนที่สมควรจะ

รับแจกจนหมดค่ำม รู้สึกได้ถึงความเบาและความสุขที่ได้ทำหน้าที่
ที่ให้ธรรมะตามพระวณะที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า **การให้ธรรมะย่อม**
ชนะการให้ทั้งปวง ความสุขสดๆ ที่เกิดขึ้นเรียกว่า บุญ การเดินทาง
เที่ยวนี้มีความสุข มีบุญตลอดเวลาเพราะได้แจกธรรมะตามรายทาง
จนเกลี้ยงค่ำม เดินทางต่อไปด้วยความเบากายและเบาใจยิ่งนัก

เมื่องานด้านเอกสารการเดินทางทุกอย่างผ่านพ้นไปด้วยดี ได้
ถามเจ้าหน้าที่สายการบินว่า จะให้อาตมาแสดงหนังสือเดินทางเล่ม
ใดก่อนออกไปขึ้นเครื่องบิน

เจ้าหน้าที่สายการบินบอกว่า ให้หลวงพ่อใช้หนังสือเดินทาง
อเมริกันตั้งแต่นี้ได้เลย เวลาผ่านไปเปลี่ยนเครื่องบินจากจีนไป
อเมริกาก็ขอให้ใช้หนังสือเดินทางอเมริกาจนกระทั่ง เข้าอเมริกา
จากนี้ไปหลวงพ่อก็เก็บหนังสือเดินทางอเมริกาไว้ได้เลย

เมื่อข้อมูลพร้อมแล้วยังมีเวลาเหลืออีกสามสิบนาทีที่สายการบิน
จะเปิดประตูไปขึ้นเครื่องบิน จึงฉันทพลด้วยข้าวผัดและเฟือกอบ ตบ
ท้ายด้วยกล้วยน้ำว้าสองผลที่ป่าแเอและคุณสารภีจัดให้มา นับเป็น

อาหารอันโอชะและทรงคุณค่าอีกมื้อหนึ่งที่ฉันด้วยความผ่อนคลาย
สบายทั้งกายและใจ ได้คุณค่าทางอาหารครบถ้วนพร้อมที่จะเดินทาง
ไปเผยแพร่พระพุทธศาสนาในประเทศสหรัฐอเมริกาตามหน้าที่ต่อไป

การเดินทางจากกรุงเทพมหานครผ่านกวางโจวประเทศจีน
และเครื่องบินร่อนลงที่สนามบินนานาชาติ มหานครลอสแอนเจลิส
เมื่อเวลาสามทุ่มตรงของวันที่ 13 ตุลาคม 2554 ผ่านพิธีการตรวจคน
เข้าเมืองและศุลกากรของอเมริกันอย่างสะดวกทุกประการ งานเผย
แผ่พระพุทธศาสนาในประเทศสหรัฐอเมริกาได้เริ่มขึ้นอีกครั้งหนึ่ง
ด้วยการธรรมสังฆจรไปเยี่ยมเยือนชาวพุทธผู้ใฝ่ธรรมในสถานที่ต่างๆ
อย่างไม่มีข้อจำกัดใดๆ ต่อไป

23 ตุลาคม 2554

วัดพุทธออเรกอน

เวลา 5.18 น.

ดร.พระมหาจรรยา สุทธิญาโณ

เจ้าอาวาสวัดลอยฟ้า (Sky temple no boundary)

www.skytemple.org